

N:o 35.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående uppförande af nytt landsstatshus i Luleå; gifven Stockholms slott den 15 mars 1895.

Under åberopande af bilagda protokoll öfver finansärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att till bestridande af kostnaden för uppförande af nytt landsstatshus i Luleå bevilja ett extra anslag af 91,500 kronor, att utgå under två år, och deraf anvisa 45,750 kronor för år 1896;

kommande vid bifall härtill det af Riksdagen för om- och tillbyggnad af nämnda landsstatshus för år 1893 anvisade, men ännu icke disponerade extra anslag å 17,000 kronor att reserveras till Riksdagens disposition såsom tillgång vid en kommande statsreglering.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevägen.

OSCAR.

Claës Wersäll.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 mars 1895.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
WERSÄLL.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wersäll anförde i underdånighet:

I underdånig skrifvelse den 17 november 1888 gjorde Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län framställning om beredande af nödiga medel för uppförande i enlighet med uppgjorda ritningar invid landsstatsembetshuset i Luleå af mot eldfara tryggade förvaringsrum för länsstyrelsens, landtränteriets och provinslandtmäterikontorets dyrbaraste handlingar, genom hvilken åtgärd jemväl skulle vinnas erforderligt ökad utrymme för länsstyrelsens embetslokaler. Till stöd för denna framställning anfördes hufvudsakligen, hurusom genom de förhärjande eldsvådor, hvilka under åren 1887 och 1888 öfvergått tre af Norrlands städer, den erfarenhet vunnits, att de flesta

kassahvalf af enkla murar, förlagda i midten af trähus, erbjöde så otillförlitligt skydd mot eldsolyckor, att sedlar och papper, till och med inneslutna i brandfria kassaskåp, ofta blefve i dylika hvalf förstörda, oaktadt dessa i allmänhet ansetts brandfria och jemväl varit uppförda med sådan styrka, att sjelfva murverket lemnats oförstördt af elden; att ifrågavarande framställning jemväl vore påkallad af nödvändigheten att afhjelpa den brist på erforderligt utrymme inom landsstatshuset, som för närvarande förefunnes; att länsstyrelsens sessionsrum vore så litet, att det understundom ej utan stor svårighet kunde rymma den allmänhet, som ofta vid allmänna sammanträden, virkesauktioner och andra dylika tillfällen komme tillstädes; samt att såväl nämnda sessionsrum som länsstyrelsens öfriga lokaler skulle genom den ifrågasatta åtgärden vinna en välbehöflig utvidgning; och återopade Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som ansåg sig ej kunna stå i ansvar för fortvaron af de nu befintliga eldfarliga och otillräckliga anordningarna inom landsstatshuset, instrumentet öfver den 28 september 1888 förrättad ekonomisk besigtning å nämnda hus, deri vitsordades de lemnade uppgifterna angående landtränterihvalfvets eldfarlighet och embetslokalernas otillräcklighet samt förslag framställes om afhjelpande af berörda olägenheter medelst uppförande af en tillbyggnad af tegel i två våningar för en kostnad af 14,000 kronor, hvilken kostnadssumma, efter det nödiga ritningar blifvit upprättade, funnits böra höjas till 16,680 kronor.

I häröfver den 18 december 1888 afgifvet utlåtande framhöll öfverintendentsembetet, hurusom beträffande inredningen i nuvarande landsstatshuset i Luleå välgrundade anmärkningar kunde göras, då uti nämnda af trävirke uppförda hus dels samtliga lokaler vore med hänsyn till behovet allt för små, dels räntmästarens rum användes såsom genomgång, under det att tillträde till det murade och i utsträckning obetydliga ränterihvalfvet ej, såsom behöfligt vore, funnes från räntmästarens rum, utan allenast från sessionssalen, dels ock landtmästerikontoret med dess viktiga handlingar vore inrymdt å vinden, allt omständigheter, hvilka syntes embetet böra i en närmare framtid föranleda till en förändring till det bättre. Emellertid funne embetet det af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande framställda förslaget, afseende, förutom uppförande af en *stenhus*byggnad invid nuvarande landsstats-huset, jemväl påbyggnad af detta senare *trähus*, hvarigenom eldfaran ökades, utan att likväl genom dessa anordningar olägenheterna af förstugors och tamburers otillräcklighet blefve afhjulpna, ej vara tillfredsställande, utan snarare att betrakta såsom endast en provisionel

åtgärd för afhjelpande tillsvidare af de öfverklagade olägenheterna, hvilka enligt embetets tanke påkallade uppförande af ett helt och hållet nytt landsstatshus af sten, helst residenshuset, som äfvenledes vore af trä, låge helt nära det nuvarande landsstatshuset.

Vid föredragning af detta ärende den 25 januari 1889 behagade Eders Kongl. Maj:t enligt öfverintendentsembetets hemställan uppdraga åt bemälda embete att i samråd med Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län uppgöra förslag till en nybyggnad af sten för länsstyrelsens embetslokaler.

Till åtlydnad af denna befallning uppgjordes, enligt hvad öfverintendentsembetet i underdånig skrifvelse den 1 december 1891 anmälde, alternativa ritningar till en sådan byggnad dels såsom byggnadsprogram genom länsstyrelsens föranstaltande, dels ock derefter hos öfverintendentsembetet med iakttagande af vissa ändringar i det af länsstyrelsen uppgjorda förslaget i syfte att åstadkomma tillräcklig dager i tamburer och väntrum samt af vaktmästarebostadeus förläggande till husets bottenvåning, efter hvilka ändringar, som gifvit anledning till omarbetande jemväl af husets fasader likasom till dessas förenkling, byggnadskostnaden af embetet beräknades till 102,000 kronor. Denna senare hos embetet utarbetade ritning blef derefter af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, efter erhållen del af planen dertill, förordad till godkännande med vilkor af någon tillökning i utrymme inom länsnotariens rum, landtmäterikontorets förvaringshvalf samt i vaktmästarebostället äfvensom af beredande af rum jemväl för en extra länsnotarie samt anordnande af en spiraltrappa mellan landskontoret och dertill hörande arkiv; och öfverlemnade embetet, som iakttagit de begärda ändringarna, för nådig pröfning en hos embetet uppgjord senare ritning jemte kostnadsförslag och beskrifning till ifrågavarande byggnad, hvilken vore afsedd att uppföras å den derför enligt jemväl bifogad situationsplan öfver residenstomten utmärkta plats.

Då, med afseende å hvad upplyst blifvit rörande utrymmet och beskaffenheten i öfrigt af länsstyrelsens nuvarande embetslokaler, uppförandet af en ny tidsenlig byggnad för inrymmande af nämnda lokaler syntes af ett tvingande behof påkalladt och något icke vore att anmärka mot vare sig den hos öfverintendentsembetet uppgjorda ritningen eller embetets kostnadsberäkning, föreslog Eders Kongl. Maj:t i den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof den 16 januari 1892 Riksdagen att till bestridande af kostnaden för uppförande af nytt landsstatshus i Luleå i enlighet med upprättadt kostnadsförslag bevilja ett extra anslag för år 1893 af 102,000 kronor.

I anledning häraf förklarade sig Riksdagen i underdånig skrifvelse den 19 maj 1892 väl erkänna behovet deraf, att mot eldfara tryggade förvaringsrum anskaffades för de i landsstatshuset i Luleå förvarade viktiga handlingar samt att länsstyrelsens embetslokaler något utvidgades, men hyste Riksdagen för sin del den öfvertygelsen, att ifrågavarande behof på ett fullt tillfredsställande sätt kunde tillgodoses på den väg, Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, efter hvad häröfvan antydts, sjelf ursprungligen ifrågasatt, eller genom om- och tillbyggnad af det nuvarande landsstatshuset. De invändningar, öfverintendentsembetet framställt mot en sådan åtgärd, ansåg Riksdagen, efter tagen del af de uppgjorda ritningarne, icke vara af den vikt, att skäl kunde förefinnas för Riksdagen att, med frångående af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes ojemförligt mindre kostsamma förslag, betunga statsverket med den betydande utgiften för en nybyggnad. Den olägenhet, som enligt Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes förslag skulle uppkomma derigenom, att förstugor och tamburer blefve mindre rymliga, vore nemligen, enligt Riksdagens mening, icke synnerligen stor i jämförelse med den ökade kostnaden för en nybyggnad, och af ritningarne hade det syntts Riksdagen, som om de för de viktiga handlingarnes förvarande afsedda lokaler komme att blifva mot eldfara i tillräcklig mån tryggade. Riksdagen hölle således före, att för ifrågavarande ändamål borde beviljas allenast den lägre, för ombyggnad beräknade kostnadssumman, 16,680 kronor, eller i jemnadt tal 17,000 kronor; i följd hvaraf Riksdagen på det sätt biföll Eders Kongl. Maj:ts berörda framställning, att Riksdagen till bestridande af kostnaderna för om- och tillbyggnad af landsstatshuset i Luleå beviljade ett extra anslag för år 1893 af 17,000 kronor.

Sedan öfverintendentsembetet genom nådigt bref den 3 juni 1892 anbefalts att efter samråd med Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande inkomma med yttrande i fråga om användandet af det sålunda beviljade anslaget, anmälde öfverintendentsembetet i underdånig skrifvelse den 15 derpåföljde november, att embetet, som ansett sig icke kunna till efterföljd vid den beslutade om- och tillbyggnadens utförande förorda förenämnda ritningar, men dock hölle före, att desamma borde läggas till grund för det byggnadsföretag, hvartill Riksdagen beviljat medel, låtit med ledning af samma ritningsförslag upprätta ett nytt sådant, hvarigenom hufvudsakligen skulle vinnas, att de särskilda embetslokalerna komme att erhålla en mer regelbunden planform och proportion, utan att det af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordade läget dem emellan blefve rubbadt. Efter det öfverintendentsembetet, med anmodan

att af sakkunnig person i orten låta verkställa kostnadsberäkningar, grundande sig på embetets ritningsförslag, öfversänt handlingarne i ärendet till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande för dess yttrande, hade Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande till embetet öfverlemnat af stadsbyggmästaren i Luleå, arkitekten K. A. Smith uppgjorda kostnadsförslag ej mindre till den af embetet upprättade ritningen, slutande å en summa af 22,780 kronor, än äfven ett nytt sådant till de i orten ursprungligen uppgjorda, af ingenjören B. Lundgren i Luleå år 1888 utarbetade ritningarne, hvilket senare kostnadsförslag upptog en slutsumma af 22,885 kronor. Med förmälan tillika att, enligt hvad arkitekten Smith upplyst, den betydande skilnaden mellan slutbeloppet å det år 1888 upprättade kostnadsförslaget å 16,680 kronor och det med ledning af samma ritningar nu uppgjorda å 22,885 kronor berodde derpå, att, jemte det att i det tidigare förslaget tegelåtgången vore för lågt upptagen och åtskilliga poster alldeles uteglömts, arbetsprisen under de följande årens lopp i väsentlig mån stegrats, hade Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande hemställt, att, derest något af förenämnda två förslag pröfvades böra läggas till grund för ifrågakomna arbetes utförande, det i orten uppgjorda med de rättelser i detsamma, hvartill öfverintendentsembetets förslag kunde lämpligen gifva anledning, måtte föredragas. Då, med stöd af hvad sålunda i ärendet förekommit, det icke syntes öfverintendentsembetet görligt att för det af Riksdagen beviljade anslagsbelopp, 17,000 kronor, för hvars bestämmande en felaktig eller åtminstone ofullständig och af embetet för dess del aldrig granskad kostnadsberäkning legat till grund, utföra det ifrågavarande byggnadsarbetet samt någon sammanjemkning de uppgjorda ritningsförslagen emellan icke kunde ske, utan att arbetskostnaden derigenom komme att än ytterligare ökas, anhöll öfverintendentsembetet om nådig föreskrift, huru i ärendets dåvarande skick borde af embetet förfaras.

Genom nådigt bref den 16 december 1892 anbefaldes i anledning häraf öfverintendentsembetet att låta å entreprenadauktion utbjuda utförandet af ändringsarbetena å landsstatshuset i Luleå enligt de af ingenjören Lundgren år 1888 upprättade ritningar samt att derefter underställa afgifna anbud Eders Kongl. Maj:ts pröfning.

Med förmälan att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande låtit efter anmodan af öfverintendentsembetet den 18 mars 1893 verkställa sådan auktion, öfverlemnade embetet med underdånig skrifvelse den 13 juni samma år det vid auktionen förda protokoll äfvensom öfriga till ärendet hörande handlingar, utvisande att vid auktionstillfället tre

särskilda anbud afgifvits å utförandet af arbetet enligt de å bemålde Lundgrens ritningar särskildt angifna två alternativ litt. A och litt. B, nemligen *dels* af byggmästaren Gottfrid Svensson å 21,000 kronor för tillbyggnad och reparation af landsstatshuset enligt alternativet litt. A samt å 24,000 kronor för till- och påbyggnad af hela berörda hus enligt alternativet litt. B, *dels* af byggmästaren Carl A. Flemström å 22,000 kronor enligt alternativet litt. A och å 23,300 kronor enligt alternativet litt. B, *dels ock* af byggmästaren Nils Andersson å 21,200 kronor enligt alternativet litt. A och å 24,000 kronor enligt alternativet litt. B.

För egen del ansåg sig öfverintendentsembetet, särskildt med afseende fästadt å den ej obetydligt ökade kostnad, som den såväl i yttre som inre hänseende temligen otillfredsställande tillbyggnad af ifrågavarande landsstatshus, hvartill Riksdagen beviljat medel, sedermera visat sig betinga, böra framhålla den af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande jemväl delade åsigt, att förevarande byggnadsfråga icke syntes kunna finna någon ändamålsenlig eller staten värdig lösning på annat sätt än genom uppförandet af ett helt och hållet nytt landsstatshus. Tillika erinrade öfverintendentsembetet med hänsyn till de i ofvanberörda handlingar meddelade upplysningar, hurusom, sedan embetet anmodat Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande att låta upprätta plan till den förändrade rumindelning, speciellt beträffande länsnotariens i andra våningen belägna, af skrubbar omgifna rum, som påtagligen betingades af det, enligt det af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordade förslaget litt. B, tillämnade uppförandet af en fullständig andra våning å ifrågavarande byggnad, Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande till embetet insändt ett af arkitekten K. A. Smith uppgjort förslag till sådan förändrad rumindelning. Med tillämpning af Smiths ändringsförslag komme kostnaden för om- och tillbyggnaden, utförd i öfrigt i enlighet med alternativet litt. B, att enligt jemväl af Smith uppgjord beräkning ökas med omkring 1,085 kronor. I anledning af embetets derom gjorda förfrågan hade Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande meddelat, att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som ansåge länsstyrelsen icke kunna under den tid, som åtginge för tillbyggnaden, fortfarande inrymmas i sina nuvarande lokaler, måste påräkna att för erhållande af lämplig embetslokal erlägga en årlig hyra af minst 1,000 kronor. Men vid beräkning af kostnaden för sådana byggnadsarbeten som det ifrågavarande måste, enligt embetets mening, jemväl en särskild post upptagas för tillsyn under arbetstiden och för oförutsedda utgifter, hvilken post i förevarande fall icke borde sättas lägre än till 1,600 kronor. Embetet ansåg derföre, att,

äfvén om det lägsta af de afgifna anbuden å utförandet af nämnda om- och tillbyggnad enligt ritningsförslaget litt. B, eller det å 23,300 kronor slutande, skulle af anbudsgifvaren år 1894, till hvilken tid arbetet väl finge uppskjutas, vidhållas samt af Eders Kongl. Maj:t pröfvas antagligt, kostnaden för arbetets verkställande enligt samma förslag med deruti af arkitekten Smith gjorda ändringar icke, i betraktande jemväl af öfriga nu angifna förhållanden, kunde beräknas lägre än till omkring 27,000 kronor.

I underdånig skrifvelse den 29 September 1894 har nu Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande anført, hurusom af hvad i ärendet förekommit framginge, att den af Riksdagen afsedda om- och tillbyggnaden skulle utöfver det anslagna beloppet komma att medföra en kostnad af ytterligare 10,000 kronor samt att äfvén för ett belopp af 27,000 kronor man icke skulle ernå annat än en provisorisk och föga tillfredsställande anordning, vid hvilket förhållande med ökad styrka framstälde sig önskvärldheten af uppförandet af ett helt och hållet nytt landsstatshus. Från rent ekonomisk synpunkt talade äfvén fullgiltiga skäl för en sådan åtgärd. En blott om- och tillbyggnad, sådan man tänkt sig densamma, blefve endast provisionel och hade af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande från början så uppfattats. Men de byggnadsföretag, dem staten företoge för att tillgodose permanenta statsändamål, borde planläggas för en längre framtid och ej anordnas endast nödortftligen för tillfället, ett förfaringssätt, som i längden skulle visa sig föga lönande, hvarpå det nuvarande landsstatshuset i Luleå, uppfördt af trä och ytterligt inskränkt till sitt utrymme, vore ett talande bevis. Toge man jemväl i betraktande, dels att ombyggnaden skulle betinga större kostnad, än man från början tänkt sig, dels ock att landsstatshuset, om det skulle bibehållas, komme att tarfva en grundlig och dyrbar reparation, hvilken man hittills icke föreslagit, då man tänkt sig, att frågan skulle komma att afgöras på annat och lämpligare sätt, syntes det Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som om äfvén ekonomiska hänsyn anvisade att välja den utväg, som fullständigt och på ett tillfredsställande sätt löste och ej blott med nödortftig hjälp för tillfället till en mer eller mindre aflägsen framtid undansköte frågan. Med stöd af hvad sålunda anförts hemstälde derföre Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, att Eders Kongl. Maj:t täcktes ånyo till Riksdagen hänskjuta frågan om uppförande af nytt landsstatshus i länsresidensstaden.

I häröfver den 24 december 1894 afgifvet utlåtande har öfverintendentsembetet framhållit, hurusom embetet med den vid flerfaldiga

tillfällen bestyrkta erfarenhet, embetet egde om vanskligheten att kunna om- eller tillbygga äldre, af en eller annan anledning otjenliga byggnader så, att desamma för en längre tid på ett tillfredsställande sätt fyllde de ändamål, som med dem afsåges, allt fortfarande vidhölle sin vid upprepade tillfällen under ifrågavarande ärendes handläggning inför Eders Kongl. Maj:t uttalade och af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande jemväl städse delade mening, att den enda från olika synpunkter och icke minst i ekonomiskt afseende för framtiden fullt nöjaktiga lösning af förevarande, af verkligt och alltmer oafvisligt behof framkallade byggnadsfråga icke stode att vinna, med mindre än att ett nytt landsstatshus komme att uppföras och detta så mycket hellre som det genom hållen entreprenadauktion ådagalagts, att den af Riksdagen för dess del med stöd af ett redan år 1888 upprättadt och af öfverintendentsembetet aldrig granskadt kostnadsförslag beslutade, tvifvelsutan mer eller mindre provisionela om- och tillbyggnaden icke kunde efter nu mera gällande pris å byggnadsmaterialier och arbetsbiträden verkställas för lägre belopp är omkring 27,000 kronor eller 10,000 kronor mer, än Riksdagen för ändamålet anslagit. Enligt embetets åsigt vore det emellertid af synnerlig vigt för frågans framgång hos Riksdagen, att noga tillsåges, huruvida icke utan minskning af det välbehöfliga utrymmet inom embetslokalerna några förenklingar uti de af embetet år 1891 upprättade ritningarne till nytt landsstatshus i Luleå kunde vidtagas och derigenom den till 102,000 kronor då beräknade byggnadskostnaden i någon mån nedbringas. Af sådan anledning har embetet, efter det en af embetet föreslagen förändrad plandisposition af byggnaden i fråga icke tillvunnit sig Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes godkännande, låtit uppgöra och delgifva Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ett nytt ritningsförslag till nämnda byggnad, enligt hvilket — jemte det att å detsamma vissa af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande beträffande 1891 års ritningar framställda erinringar, nemligen att landskansli- och landskontorsrummen måtte erhålla större bredd, byggnadens stenfot göras högre och vaktmästarebostaden förses med skafferi och garderob, blifvit iakttagna — särskildt den yttre utstyrseln genom användande af puts i stället för fasadtegel och huggen kalksten förenklats, hvarigenom kostnaden enligt jemväl uppgjorda beräkningar kunnat nedbringas till 89,500 kronor. Efter tagen kännedom om öfverintendentsembetets sistberörda ritningsförslag hade Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i skrifvelse till embetet, förutom det att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande

ansett sig böra framhålla önskvärdheten deraf, att vaktmästarebostaden måtte genom anlitande af en del utaf ett för arkiv afsedt rum något utvidgas äfvensom att östra långväggarna till landskansliet och landskontoret samt till de derunder belägna arkivrummen måtte göras lika tjocka som motstående långväggar, derjemte hemställt, huruvida icke för ett bättre tillgodoseende af fordringarne i arkitektoniskt och soliditetshänseende huset lämpligen borde, äfven om kostnaden derigenom skulle något ökas, beklädas med synligt fogstruket tegel samt kalkputs vid orneringar användas. Med förmälan att öfverintendentsembetet icke funnit sig böra för sin del motsätta sig den af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande tilläfventyrs icke utan skäl påyrkade större prydlighet i det nya landsstatshusets yttre, har embetet tillika framhållit, att genom samtliga förändringsåtgärder den beräknade kostnads-summan för bygget i dess helhet torde få ökas med cirka 2,000 kronor, då berörda summa sålunda skulle komma att uppgå till 91,500 kronor eller till 10,500 kronor mindre än enligt det kostnadsförslag, som låg till grund för Eders Kongl. Maj:ts år 1892 till Riksdagen gjorda nådiga framställning i ämnet; och har embetet jemväl anmärkt, att de af embetet nu gjorda kostnadsberäkningarna satts så låga, att någon ytterligare nedprutning i desamma icke kunde ifrågasättas. På grund af hvad sålunda i ärendet förekommit har embetet på det lifligaste tillstyrkt bifall till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes nu förevarande framställning och att Eders Kongl. Maj:t förty måtte, med gillande af de utaf embetet år 1894 uppgjorda, af kostnadsförslag åtföljda ritningar, sådana dessa nu slutligen föreläge, för ifrågavarande ändamål hos Riksdagen äska ett belopp af 91,500 kronor, att utgå vare sig under ett eller två år.

Då det visat sig, att det till bestridande af kostnaden för om- och tillbyggnad af landsstatshuset i Luleå af Riksdagen år 1893 anvisade belopp, 17,000 kronor, icke är för det afsedda ändamålet tillfyllest, utan att en sådan om- och tillbyggnad skulle komma att kräfva en ytterligare kostnad af 10,000 kronor, eller således sammanlagdt 27,000 kronor, synes mig ändamålsenligheten af en byggnadsåtgärd, hvilken komme att medföra en ganska dryg kostnad, men ändock allenast innebure en provisionel och föga tillfredsställande lösning af frågan om beredande af ändamålsenliga lokaler för länsstyrelsen i Norrbottens län, starkt kunna dragas i tvifvel. Behovvet af dylika lokaler är emellertid trängande. Med anslutning till de af länsstyrelsen och öfverintendentsembetet uttalade åsigter om det ej mindre ur ekonomisk än äfven ur öfriga synpunkter fördelaktigare deri, att redan nu

åt förevarande byggnadsfråga beredes en definitiv lösning, anser jag mig böra förorda det af öfverintendentsembetet nu senast framställda och af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande biträdda byggnadsförslaget, hvars kostnader synas hafva blifvit nedbragta till det minsta möjliga; lärande den beräknade kostnadssumman böra utgå under två år.

Åberopande hvad jag sålunda anført, tillåter jag mig i underdånighet hemställa, det täcktes Eders Kongl. Maj:t i nådig proposition föreslå Riksdagen att till bestridande af kostnaden för uppförande af nytt landsstatshus i Luleå bevilja ett extra anslag af 91,500 kronor, att utgå under två år, och deraf anvisa 45,750 kronor för år 1896.

Vid bifall hertill kommer det af Riksdagen för om- och tillbyggnad af nämnda landsstatshus för år 1893 anvisade, men ännu icke disponerade extra anslag å 17,000 kronor att reserveras till Riksdagens disposition såsom tillgång vid en kommande statsreglering.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, deruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla: och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:
Fredrik Zethelius.
